

leiad, et nemmad on surelißsed olnud omma  
hea süddame parrast ja on kiitlend ommast  
heateggemisest; ja neil on omma palk kâ.  
Agga kus armo heidetakse ilma sest râgi-  
matta, ja head tehakse, ilma et pahhem  
kâssi teab, mis parrem teeb, kus inimenne  
isse ei arvage, et sest middagi, et ta liggi-  
messe peäle hallastanud; kus südda ei otsi  
egga ota selle eest palka egga au: wata, seâl  
wõttab taewane Jõsa keik tasjuda arwa-  
likkult; wata, seâl wõttab kohtomoistja sel  
surel pawal, mil keik walge ette peab sama,  
üttelda: „Tulge tenna, minno Jõsa õnnis-  
tud, parrige sedda kuningriiki, mis teile on  
walmistud mailma aõsutamisest. Sest mul  
on nâlg olnud, ja teie ollete mulle süa an-  
nud; mul on janno olnud, ja teie ollete mind  
jootnud; minna ollen wõdras olnud, ja teie  
ollete mind korristanud; minna ollen al-  
lasti olnud, ja teie ollete mind katnud; min-  
na ollen haige olnud, ja teie ollete tulnud

mind katsuma; minna ollen wangis olnud,  
ja teie ollete mo jure tulnud.“ Ja ei sa nem-  
mad siis mitte teadma, kuidas neile sünnib,  
ja sawad ütleva: „Jõsand, millal olleme  
meie nâinud Sul nâlja ollewad, ja olleme  
Sind sõdtnud; ehk Sul janno allewad, ja  
olleme Sind jootnud?“ sest nemmad on  
sedda keik jo ammo isse jâlle ärraunnusta-  
nud, ja nüüd saab neile selle eest korraga ig-  
gawenne armo-palk, iggawenne rõõm omma  
Jõsanda jures taewas! Mc. küssin: Eks  
nemmad nüüd ep olle tõeste need õiged ja  
tõsisised õnsad?

2.

Jehowa on üks pühha wihhaga  
Jummal, ja üks kättemaksja.  
Nahum. 1, 2.

Jõsand ei nâ sedda mitte, ja Jakobi Jum-  
mal ei pea sest luggu. Ei pea Keigegõrgem